

Запросини

Микола Луків

Серед саду біла хата,
Білий цвіте, будь за свата.

Плинь за тихою водою,
Повертайся з молодію.

Хай вона у сад загляне,
Бо за нею серце в'яне.

Покажи їй трави й квіти,
Розкажи, як вітер віти

Ніжно й лагідно гойдає
І від щастя завмирає.

Натякни, що наречена
Вона перша буде в мене.

Промовчи, як ляже тиша,
Що була до неї інша.

Що велось їй в гостях круто,
Що росте над нею рута.